

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 11C/53/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122419534
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 07. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Pribulová
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2023:6122419534.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava sudkyňou JUDr. Zuzanou Pribulovou v právnej veci sporu žalobcu: Marián Galbavý, advokátska kancelária s.r.o., IČO: 51 436 108, Kapitulská 448/6, 917 01 Trnava, proti žalovanému: E. A., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom W. V. XXXX/XX, E., t.č. X. L., o zaplatenie 2.724,63 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 2.194,78 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 2.194,78 eura od 05.10.2022 do zaplatenia, a to do 60 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Vo zvyšku sa žaloba z a m i e t a .

III. Žalobca m á voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 62 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou zo dňa 31.08.2022, doručenu upomínaciemu súdu dňa 09.09.2022, postúpenou tunajšiemu súdu dňa 25.10.2022, domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 2.724,63 eura (istina 2.557,63 eura + zmluvná pokuta 167,- eur) spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 2.557,63 eura od 19.03.2022 do zaplatenia, ako aj náhradu trov konania.

2. Žalobca žalobu odôvodnil tým, že žalobca je obchodnou spoločnosťou s jediným predmetom činnosti: poskytovanie právnych služieb. Mgr. Ing. Marián Galbavý je advokátom zapísaným v zozname advokátov SAK pod č. 5993, pričom advokáciu vykonáva podľa § 12 ods. 1 písm. e) zákona č. 586/2003 Z.z. o advokácii ako jediný spoločník a konateľ spoločnosti s ručením obmedzeným. Dňa 10.02.2022 uzavrel žalobca so žalovaným zmluvu o poskytovaní právnych služieb, predmetom ktorej bol výkon obhajoby v trestnej veci vedenej OR PZ Trnava pod ČVS: U.-XX/X-VYS-TT-XXXX. V čl. II. Zmluvy o PPS bol dojednaný druh odmeny v zmysle Vstupného formuláru klienta tvoriaceho prílohu Zmluvy o PPS, pričom žalobca sa so žalovaným formulárom dohodli na aplikácii sadzby podľa znenia vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb. Na základe vyššie uvedenej Zmluvy o PPS poskytol žalobca žalovanému právne služby špecifikované v priložených dokladoch. Žalobcovi za poskytnuté právne služby vznikol nárok na zaplatenie odmeny za poskytnuté právne služby, na základe čoho žalobca vystavil žalovanému nasledovné doklady: Vyúčtovanie právnych služieb č. V-2022/02/30, dátum vystavenia 11.03.2022, dátum splatnosti 18.03.2022, na sumu 2.557,63 eura. Žalovanému boli vyššie uvedené doklady zaslané poštou, k úhrade odmeny za poskytnuté právne služby zo strany žalovaného však neprišlo. Následne bol žalovaný opakovane vyzvaný na úhradu dlžnej sumy predžalobnou výzvou zo dňa 12.07.2022, ktorá bola žalobcovi poštovým doručovateľom vrátená ako neprevzatá dňa 03.08.2022. Vzhľadom na to, že žalovaný dlžnú sumu do dnešného dňa neuhradil, a zároveň ani nezložil zálohu vo výške 10.000,- eur dohodnutú so žalobcom vo Vstupnom formulári klienta,

žalobcovi nezostáva nič iné, než sa domáhať svojho nároku súdnou cestou. Žalobca preukázateľne poskytoval žalovanému právne služby v rozsahu špecifikovanom vyššie, na základe čoho mu vznikol nárok na zaplatenie odmeny vo výške 2.557,63 eura. Zároveň, žalobca si so žalovaným dohodol v čl. III. ods. 1 Zmluvy o PPS nárok na zmluvnú pokutu, ak žalovaný poruší svoju povinnosť uhradiť žalobcovi odmenu za poskytnuté právne služby, alebo vyžiadaný preddavok, vo výške a v lehote splatnosti určenej vo výzve žalobcu adresovanej žalovanému, a to nasledovne: a) vo výške 19,- eur za každý jednotlivý prípad omeškania s úhradou platby za vyúčtované právne služby alebo vyžiadaného preddavku po dobu viac ako 15 dní, b) vo výške 49,- eur za každý jednotlivý prípad omeškania s úhradou platby za vyúčtované právne služby alebo vyžiadaného preddavku po dobu viac ako 30 dní, c) vo výške 99,- eur v prípade, ak omeškanie s úhradou platby za vyúčtované právne služby alebo vyžiadaného preddavku trvá viac ako 45 dní a advokátska kancelária v dôsledku uvedeného omeškania odstúpi od zmluvy podľa § 22 ods. 3 zákona o advokácii z dôvodu, ak klient neposkytne primeraný preddavok, primerané doplnenie poskytnutého preddavku na odmenu alebo odmenu, pričom uvedené zmluvné pokuty sa môžu v zmysle čl. III. ods. 2 Zmluvy o PPS popri sebe kumulovať. Žalovaný je v omeškani s úhradou súm viac ako 45 dní, preto si žalobca uplatňuje nárok na zmluvnú pokutu vo výške 167,- eur. Žalovaný svoj dlh nezaplatil riadne a včas, v lehote splatnosti podľa vyššie predložených faktúr, čím sa dostal do omeškania. Žalovaná suma pozostáva z neuhradenej odmeny za právne služby vo výške 2.557,63 eura, zmluvnej pokuty vo výške 167,- eur, pričom žalobca si zároveň uplatňuje voči žalovanému úrok z omeškania s úhradou odmeny za právne služby, a to vo výške 5% ročne zo sumy 2.557,63 eura od 19.03.2022 do zaplatenia.

3. Žalovaný sa k žalobe vyjadril v tom zmysle, že žalobca mal vedomosť, že žalovaný sa nachádza v X. aj napriek tomu tvrdí, že mu doručil fakturovanú sumu. Bola zaslaná na adresu trvalého bydliska, kde si ju žalovaný nemal možnosť prevziať, o čom žalobca dobre vedel. Taktiež žalovaný nie je stotožnený so sumou, ktorú žalobca uvádza za poskytnuté - neposkytnuté služby. Advokátska kancelária sa snaží svojvôľou obchádzať zákony, tak ako aj zneužívať terajšie postavenie žalovaného. Ďalej žalovaný uviedol, že boli účtované úkony, o ktoré nežiadal, ani to s obhajobou nekonzultoval, čím mu ani neposkytoval potrebnú právnu pomoc. Na týchto úkonoch sa zúčastňoval svojvôľne za účelom obohatiť sa bez súhlasu žalovaného a akejkolvek porady s ním. Žalobca koná v rozpore so zákonom v snahe o obohatenie a podľa jeho názoru porušuje aj právny kódex.

4. Žalobca v replike uviedol, že je názoru, že odpor žalovaného nespĺňa zákonné náležitosti podľa ustanovenia § 11 ods. 1 zákona č. 307/2016 Z.z. o upomínacom konaní, podľa ktorého musí byť každý odpor vecne odôvodnený. Preto žiadal, aby upomínací súd odpor odmietol, v opačnom prípade žiadal o pokračovanie v konaní na tunajšom súde. Žalobca ďalej uviedol, že skutočnosť, že si žalovaný nezabezpečil preberanie zásielok na mieste trvalého bydliska nemôže byť na ťarchu žalobcu. Ako je zrejmé, zásielka s predžalobnou výzvou došla do sféry vplyvu žalovaného a bolo iba na zodpovednosti žalovaného, aby si zabezpečil riadne preberanie zásielok, prípadne zabezpečenie doposielania zásielok na jeho aktuálnu adresu. Zároveň je nevyhnutné poukázať na skutočnosť, že žalovaný mohol byť v rámci prípravného konania prepustený z ústavu na výkon väzby a je logické, že by sa ďalej zdržiaval na mieste trvalého bydliska. Prejav vôle došiel do sféry vplyvu žalovaného. Nakoľko si žalovaný nezabezpečil riadne preberanie, resp. doposielanie zásielok, uplatnila sa fikcia doručenia. Čo sa týka ostatných tvrdení žalovaného, podľa žalobcu nie je zrejmé, na základe akých dôvodov žalovaný neuznáva celý nárok žalobcu. Žalobca podotýka, že žalovaný poskytuje súdu vyslovene protichodné tvrdenia, ktoré v konečnom dôsledku nemajú žiadny logický význam. Za prinajmenšom protichodné považuje žalobca tvrdenie ohľadom neposkytnutia právnych služieb. Žalovaný preukázateľne splnomocnil žalobcu na právne zastupovanie a žalobca logicky žiadal v zmysle predložených dokumentov, aby žalovaný uhradil žalovanú sumu za poskytnuté právne služby. Žalovaný na jednej strane uvádza, že žalobca mu služby neposkytol, na strane druhej však uvádza, že sa žalobca „úkonov zúčastňoval za účelom obohatiť sa“. Takto extrémne protichodné tvrdenia nemožno podľa žalobcu v žiadnom prípade považovať za riadne odôvodnenie odporu. Zároveň nie je zrejmé, ktorý zákon mal žalobca pri uplatňovaní nároku voči žalovanému porušiť. Žalovaný iba uvádza, že žalobca údajne obchádza zákon a porušuje „právny kódex“, bez definovania konkrétnej právnej normy. Tvrdenie o porušovaní zákonov a „právneho kódexu“ považuje žalobca teda rovnako za účelové a neodôvodnené.

5. Žalovaný v duplike uviedol, že Slovenská pošta poskytuje službu doposielania, žiaľ v X. L. nie je možné zabezpečiť takúto službu. Advokát vedel, kde sa žalovaný nachádza, že je to toho času X. L., takže predmetnú faktúru mu mal zaslať na adresu, ktorá mu bola známa, kde by bola žalovanému

doručená. Tvrdenie, že nemohol vedieť, či žalovaného neprepustili, je viac ako nedôvodné, nakoľko ústav, ak by sa žalovaný nenachádzal v ústave, by predmetnú zásielku buď vrátil, ale inak po prepustení do určitého času vždy doposiel zásielky na adresu, ktorú uvedie osoba pri prepustení. Takže tento postup advokáta s už viac ako 10-ročnou praxou je podľa názoru žalovaného dosť neobvyklý a nepravdepodobný a týmto konaním sa podľa názoru žalovaného dopustil neštandardného postupu v snahe zabezpečiť si príjem vystavením faktúry, ktorá nezodpovedá nároku vo výške, ktorá je uvedená vo fakturácii za poskytnuté služby a dohody, ktorá bola dohodnutá ústne. Žalovaný ďalej uviedol, že nie je odcestovaný ani hospitalizovaný, taktiež nepresťahoval prevádzku, ale je obmedzený na osobnej slobode zo strany OČTK a súdu. Okresný súd Banská Bystrica nemal žiaden problém s doručovaním, taktiež ani Okresný súd Trnava, ale advokát, ktorý ho mal zastupovať, mal s doručovaním faktúry kolíziu. Žalovaný ďalej poukazoval pri úkonoch z 10.02. a 22.02.2022 (údajné porady s klientom) na zhodné úkony a rozdielne sumy odmien: 193,83 eura + paušál 11,63 eura a 56,08 eura bez paušálu. Žalovaný upozorňuje, že porada zo dňa 22.02.2022 nebola žiadna, nakoľko advokát mu oznámil len vypovedanie splnomocnenia, nakoľko žalovaný nemal požadovanú sumu vo výške 10.000,- eur za zastupovanie v kauze až do ukončenia tejto kauzy. V nadväznosti úkonu zo dňa 16.02.2022 prevzatie a právne podanie je irelevantné, nakoľko dňa 22.02.2022 oboznámil len o vypovedaní splnomocnenia, takže úkon zo dňa 23.02.2022 o vypovedaní splnomocnenia je jeden veľký nezmysel, ako aj fakturácia jednotlivých úkonov, ktoré sú v rozpore. O úkone 16.02.2022 prevzatie a právne posúdenie podania, o výsledku tohto úkonu ani akéhokoľvek postupu vôbec nebol oboznámený. Účasť na úkone pri domovej prehliadke nežiadal, nakoľko zúčastnenie na takomto úkone obhajcom považuje žalovaný za zbytočné a prítomnosť advokáta považoval za súčasť sumy dohodnutej k úkonom vykonaným až po vziať do vyšetrovacej väzby, kde bola odkonzultovaná suma od advokáta Z. vo výške cca 800,- eur, čo aj zodpovedá, ak sa žalovaný pozerá na odmeny právneho zástupcu, ktoré sú účtované zo strany advokáta Z. pri prevzatí a príprave zastúpenia vrátane prvej porady pri podávaní platobného rozkazu voči jeho osobe, a to vo výške 101,25 eura + paušál 11,63 eura. Údajná predžalobná výzva odmena vo výške 101,25 eura + 11,63 eura paušál, taká istá suma je aj pri písomnom podaní na súd. Tieto sumy odmien by zodpovedali dohodnutej počítačovej sume. Žalovaný žiadal žalobu zamietnuť ako nedôvodnú, nakoľko žalobca uvádza nepravdivé skutočnosti, a teda výška jeho nároku nie je opodstatnená.

6. Žalobca reagoval na dupliku žalovaného v tom zmysle, že zasielal všetky zásielky na adresu trvalého bydliska žalovaného. Túto adresu uviedol žalovaný aj predloženej Zmluve o poskytovaní právnych služieb. Skutočnosť, že si žalovaný nezabezpečil preberanie zásielok na mieste trvalého bydliska, nemôže byť na ťarchu žalobcu. Ako je zrejmé, zásielka s predžalobnou výzvou došla do sféry vplyvu žalovaného a bolo iba na zodpovednosti žalovaného, aby si zabezpečil riadne preberanie zásielok. Čo sa týka účtovania úkonu právnej služby „prevzatie a právne posúdenie podania“, k uvedenému úkonu právnej služby zaujala stanovisko aj Slovenská advokátska komora. V oznámení číslo 106/769/2021 zo dňa 04.11.2021 Slovenská advokátska komora konštatovala nasledovne: „RK SAK sa v tomto prípade plne stotožňuje s názorom advokáta, v zmysle ktorého preposlanie“ pošty zo súdu, neznamená, že advokát robí svojmu klientovi poštára, ale znamená to, že advokát po doručení rozhodnutia, vyjadrenia alebo výzvy sa musí oboznámiť s jeho obsahom, vyhodnotiť jeho obsah a následky pre klienta a informovať o tom klienta. To, že advokát vyúčtoval svojmu klientovi 15 minút za takúto službu, považuje RK SAK za veľmi korektné zo strany advokáta. Skutočnosť, že v zmysle ust. § Advokátskeho poriadku je advokát povinný posilať klientovi všetky písomnosti, z ktorých vyplývajú pre klienta práva a povinnosti, neznamená, že advokát nie je oprávnený vyúčtovať svojmu klientovi odmenu za posúdenie a preštudovanie týchto dokumentov!“ Ako je zrejmé, úkon zo dňa 16.02.2022 bol riadne vyúčtovaný žalovanému a v rámci ďalšej porady s klientom zo dňa 22.02.2022 bol žalovaný oboznámený s doručenými listinami. Ako je zo stanoviska Slovenskej advokátskej komory zrejmé, advokát nie je klientov poštár, ale musí sa oboznámiť s obsahom všetkých doručených listín a následne informovať klienta. Skutočnosť, že si žalovaný neželal účasť žalobcu na domovej prehliadke, považuje žalobca za absolútne irelevantnú. Advokát má postupovať v rámci odbornej starostlivosti tak, aby boli chránené práva jeho klienta. Žalovaný nedal žiadny pokyn advokátovi, aby sa úkonu nezúčastnil. Práve naopak, v prípade, ak by sa žalobca úkonu nezúčastnil, nepostupoval by s odbornou starostlivosťou.

7. Žalovaný reagoval na vyjadrenie žalobcu k duplike v tom zmysle, že k tvrdeniam žalobcu, že mu uviedol adresu miesta trvalého bydliska, žalovaný uvádza, že advokátska kancelária má jeho adresu od roku 2012, keď ho zastupovala vo viacerých konaniach. Kancelária mala vedomosť, že sa nachádza v ÚVV Leopoldov - pokiaľ by potreboval uznesenia zo spisu, zaslal by mu tieto uznesenia na adresu trvalého bydliska alebo do X. L.? Ak na adresu trvalého bydliska, potom by to bol veľmi neštandardný

postup, tak ako aj teraz predmetnú faktúru mu zaslal neštandardne na adresu trvalého bydliska, i keď vedel, že sa nachádza v X. L., v ktorom ho oboznámil len o jednej skutočnosti, že odstupuje od jeho zastupovania, nakoľko nevedel uhradiť požadovanú odmenu 10.000,- eur. Dohodnutú odmenu na prvotné úkony navýšil cca 3-násobne od pôvodnej dohody. Nemôže byť na ťarchu spotrebiteľa - žalovaného, ak žalobca úmyselne robí kroky tak, aby zmaril - obišiel spotrebiteľa, ktorý nemal žiadnu možnosť odkonzultovať jednotlivé úkony, ako aj sumu, ktorú požaduje žalobca. Taktiež žalobca nenamietal tvrdenia žalovaného v predošlom vyjadrení, v ktorom žalovaný rozpísal svoje námietky k jednotlivým bodom a postupom kancelárie, ktorá si nárokuje navyše na úkony, a teda aj sumu, ktorá kancelárii neprináleží, a teda sa chce obohatiť pod rúškom zákona. Žalovaný zhrnul, že vo faktúre sú nezrovnalosti, či sú to fakturované úkony, sumy, ktoré sú odlišné za rovnaké úkony, ako aj suma, ktorá bola dohodnutá za prvotné úkony a v poslednom rade ani faktúra nebola riadne doručená, čo nemôže byť na ťarchu žalovaného, pokiaľ žalobca vedel o adrese žalovaného.

8. Ako dôkazy žalobca predložil Osvedčenie o registrácii pre DPH, Vstupný formulár klienta zo dňa 10.02.2022, Zmluvu o poskytovaní právnych služieb zo dňa 10.02.2022, Výzvu V-2022/02/30 zo dňa 11.03.2022 (č.l. 13), kópiu obálky, Predžalobnú výzvu zo dňa 12.07.2022, Výpočet trov konania, výsledok sledovania zásielky (č.l. 19), Úrokové sadzby ECB, Výzvu V-2022/02/30 zo dňa 11.03.2022 (č.l. 64 - oprava výzvy z č.l. 13), Zápisnicu o výsluchu obvineného zo dňa 10.02.2022, Zápisnicu o výsluchu svedka B. V. zo dňa 10.02.2022, Zápisnicu o výsluchu svedka L. K. zo dňa 10.02.2022, Zápisnicu o výsluchu svedka L. K. zo dňa 10.02.2022, Zápisnicu o výsluchu svedka O. C. zo dňa 10.02.2022, e-mail zo dňa 11.02.2022, Odôvodnenie sťažnosti proti uzneseniu o vzatí do väzby zo dňa 14.02.2022, Potvrdenie o predvedení klienta zo dňa 22.02.2022. Žalobca ďalej navrhol vykonať dokazovanie výsluchom svedka B.. E. Z., na ktorom dôkaze následne netrval (viď Zápisnica o pojednávaní dňa 08.06.2023).

9. Žalovaný žiadne dôkazy nepredložil ani neoznačil.

10. Podľa § 290 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.

11. Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi predloženými žalobcom, pričom nevykonal dokazovanie výsluchom svedka B., keďže od vykonania tohto dôkazu žalobca upustil (zápisnica zo dňa 08.06.2023). Súd na pojednávaní predchádzajúcom vyhláseniu rozsudku pojednával v neprítomnosti žalovaného, ktorý v podaní zo dňa 26.05.2023 (na č.l. 110) svoju neprítomnosť ospravedlnil, žiadal o zrušenie eskorty a žiadal o pojednávanie v jeho neprítomnosti, pričom z vykonaného dokazovania súd zistil nasledovný skutkový stav:

12. Žalobca ako právnická osoba a advokátska kancelária na základe Zmluvy o poskytovaní právnych služieb zo dňa 10.02.2022 zastupoval ako obhajca žalovaného ako obvineného v trestnej veci vedenej OR PZ Trnava pod ČVS: U.-XX/X-VYS-TT-XXXX. K ukončeniu zastupovania došlo dňa 22.02.2022 z dôvodu odstúpenia od zmluvy zo strany žalobcu ako splnomocnenca. Žalobca za poskytnuté právne služby vystavil žalovanému Vyúčtovanie právnych služieb č. V-2022/02/30 zo dňa 11.03.2022, s dátumom splatnosti 18.03.2022, na sumu 2.557,63 eura. Z uvedenej sumy žalovaný žalobcovi nič neuhradil.

13. Podľa § 488 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

14. Podľa § 489 OZ, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

15. Podľa § 494 OZ, z platného záväzku je dlžník povinný niečo dať, konať, niečoho sa zdržať alebo niečo trpieť a veriteľ je oprávnený to od neho požadovať.

16. Podľa § 724 OZ, príkaznou zmluvou sa zaväzuje príkazník, že pre príkazcu obstará nejakú vec alebo vykoná inú činnosť.

17. Podľa § 725 OZ, príkazník je povinný konať pri plnení príkazu podľa svojich schopností a znalostí. Od príkazcových pokynov sa príkazník môže odchýliť len vtedy, ak je to nevyhnutné v záujme príkazcu a ak nemôže včas dostať jeho súhlas; inak zodpovedá za škodu.

18. Podľa § 730 ods. 1 a 2 OZ, príkazca je povinný poskytnúť príkazníkovi odmenu iba vtedy, ak bola dohodnutá alebo je obvyklá, najmä vzhľadom na povolanie príkazníka. (1) Príkazca je povinný poskytovať odmenu, aj keď výsledok nenastal, ibaže nezdar konania bol spôsobený porušením povinnosti príkazníka. (2)

19. Podľa § 732 OZ, ak príkazná zmluva zanikla odvolaním, je príkazca povinný nahradiť príkazníkovi náklady vzniknuté do odvolania, utrpenú škodu, a ak prislúcha príkazníkovi odmena, aj jej časť zodpovedajúcu vykonanej práci. To platí aj vtedy, ak sa dokončenie príkazného konania zmarilo náhodou, na ktorú nedal príkazník podnet.

20. Podľa § 853 ods. 1 OZ, občianskoprávne vzťahy, pokiaľ nie sú osobitne upravené ani týmto ani iným zákonom, sa spravujú ustanoveniami tohto zákona, ktoré upravujú vzťahy obsahom aj účelom im najbližšie.

21. Podľa § 52 ods. 1 a 2 OZ, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. (1) Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. (2)

22. Podľa § 54 ods. 1 OZ, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

23. Podľa § 544 ods. 1 a 2 OZ, ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda. (1) Zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia. (2)

24. Podľa § 48 ods. 1 a 2 OZ, od zmluvy môže účastník odstúpiť, len ak je to v tomto alebo v inom zákone ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté. (1) Odstúpením od zmluvy sa zmluva od začiatku zrušuje, ak nie je právnym predpisom ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté inak. (2)

25. Podľa § 563 OZ, ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

26. Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

27. Podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (ďalej len „nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z.z.“), výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky²⁾ platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

28. Podľa § 18 ods. 1, 2, 4 a 5 zákona č. 586/2003 Z.z. o advokácii (ďalej len „ZoA“), advokát je povinný pri výkone advokácie chrániť a presadzovať práva a záujmy klienta a riadiť sa jeho pokynmi. Ak sú pokyny klienta v rozpore so všeobecne záväznými právnymi predpismi, nie je nimi viazaný. O tom klienta vhodným spôsobom poučí. (1) Advokát je povinný pri výkone advokácie postupovať s odbornou starostlivosťou, ktorou sa rozumie, že koná čestne, svedomito, primeraným spôsobom a dôsledne

využíva všetky právne prostriedky a uplatňuje v záujme klienta všetko, čo podľa svojho presvedčenia považuje za prospešné. Pritom dbá na účelnosť a hospodárnosť poskytovaných právnych služieb. (2) Advokát je povinný v priebehu poskytovania právnej služby informovať klienta, ktorý je spotrebiteľom právnej služby, o výške odmeny za úkon právnej služby ešte pred začatím tohto úkonu, inak mu odmena nepatrí. To neplatí v prípade, ak je potrebné úkon právnej služby vykonať bezodkladne. (4) Odmena advokátovi nepatrí za tie úkony, pri ktorých nepostupoval s odbornou starostlivosťou. (5)

29. Podľa § 22 ods. 3 a 4 ZoA, advokát je oprávnený odstúpiť od zmluvy o poskytovaní právnych služieb aj vtedy, ak klient neposkytne primeraný preddavok, primerané doplnenie poskytnutého preddavku na odmenu alebo odmenu, hoci bol o to písomne požiadaný; to neplatí vo veciach poskytovania bezplatnej právnej služby. (4) Odstúpením od zmluvy o poskytovaní právnych služieb podľa odsekov 1 až 3 sa zmluva zrušuje okamihom, keď prejav vôle odstúpiť dôjde klientovi.

30. Podľa § 24 ods. 1, 2 a 3 ZoA, advokát poskytuje právne služby za odmenu a má právo požadovať za ne primeraný preddavok. (1) Advokát popri nároku na odmenu má nárok aj na náhradu hotových výdavkov a na náhradu za stratu času. Za hotové výdavky sa považujú výdavky účelne a preukázateľne vynaložené v súvislosti s poskytovaním právnych služieb, najmä súdne a iné poplatky, cestovné a telekomunikačné výdavky a výdavky za znalecké posudky, preklady, odpisy alebo výpisy z verejných registrov. (2) Odmena advokáta sa určuje na základe dohody medzi advokátom a klientom; ak nedôjde k dohode, patrí advokátovi tarifná odmena. (3)

31. Podľa § 1 ods. 1 a 2 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len „vyhláška“), vyhláška upravuje spôsob určenia a výšku odmeny, náhrady hotových výdavkov a náhrady za stratu času advokáta za právne služby poskytované klientom na základe dohody alebo ustanovenia na to oprávneným orgánom. (1) Odmena advokáta sa určuje na základe dohody medzi advokátom a jeho klientom (ďalej len „zmluvná odmena“); ak nedôjde k dohode, na určenie odmeny advokáta sa použijú ustanovenia tejto vyhlášky o tarifnej odmene (§ 9 až 14). (2)

32. Podľa § 2 ods. 1 vyhlášky, pri uzatváraní zmluvy o poskytnutí právnych služieb môže advokát dohodnúť s klientom spôsob a výšku zmluvnej odmeny. Výška zmluvnej odmeny nemôže byť v rozpore s dobrými mravmi.

33. Podľa § 2 ods. 2 vyhlášky, zmluvná odmena sa určuje

- a) podľa počtu hodín účelne vynaložených na vybavenie veci (hodinová odmena),
- b) paušálnou sumou (paušálna odmena),
- c) podielom na hodnote veci (podielová odmena),
- d) tarifnou odmenou dohodnutou inak ako základnou sadzbou tarifnej odmeny.

34. Podľa § 2 ods. 3 vyhlášky, spôsoby určenia zmluvnej odmeny podľa odseku 2 môžu byť kombinované.

35. Podľa § 12 ods. 1 a 3 vyhlášky, pri obhajobe v trestnom konaní vo veciach, v ktorých súd prvého stupňa rozhoduje na neverejnom zasadnutí, je základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby jedna dvadsaťštvrtina výpočtového základu. (1) Pri obhajobe v trestnom konaní okrem vecí podľa odseku 1 je základnou sadzbou tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby, ak ide o trestný čin, na ktorý zákon ustanovuje trest odňatia slobody, ktorého horná hranica a) neprevyšuje päť rokov, jedna dvanásťtina výpočtového základu, b) prevyšuje päť rokov a neprevyšuje desať rokov, jedna osmina výpočtového základu, c) prevyšuje desať rokov alebo za ktorý možno uložiť výnimočný trest, jedna šestina výpočtového základu. (3)

36. Podľa § 14 ods. 1 vyhlášky, odmena vo výške základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za tieto úkony právnej služby:

- a) prevzatie a príprava zastúpenia alebo obhajoby vrátane prvej porady s klientom,
- b) písomné podanie na súd alebo iný orgán vo veci samej,
- c) účasť pri vyšetrovacích úkonoch, pri oboznámení sa s výsledkami vyšetrovania, vyhľadávania alebo na konaní pred súdom alebo iným orgánom,4) na konaní o dohode o vine a treste, na konaní o zmieri, a to za každé začaté dve hodiny bez ohľadu na počet týchto za sebou nadväzujúcich úkonov vykonaných

počas dvoch hodín; ak úkon alebo na seba nadväzujúce úkony trvajú viac ako štyri hodiny, patrí odmena za každé dve skončené hodiny,

d) návrh na obnovu konania, odvolanie, dovolanie,

e) vypracovanie listiny o právnom úkone alebo jej podstatné prepracovanie.

37. Podľa § 14 ods. 2 vyhlášky, odmena vo výške dvoch tretín základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za každý z týchto úkonov právnej služby:

a) ďalšia porada alebo rokovanie s klientom za každú skončenú hodinu; dĺžka trvania porady alebo rokovania s klientom, ktorý je vo väzbe alebo vo výkone trestu odňatia slobody, sa preukazuje potvrdením príslušného ústavu na výkon väzby alebo ústavu na výkon trestu odňatia slobody,

b) rokovanie s protistranou, a to za každú skončenú hodinu.

38. Podľa § 14 ods. 3 vyhlášky, odmena vo výške jednej polovice základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za každý z týchto úkonov právnej služby:

a) návrh na zabezpečenie dôkazu,

b) odvolanie proti rozhodnutiu, ak nejde o rozhodnutie vo veci samej, a vyjadrenie k takému odvolaniu,

c) návrhy a sťažnosti vo veciach, o ktorých sa rozhoduje na verejnom zasadaní, okrem návrhu na obnovu konania,

d) účasť na verejnom zasadaní, ak nejde o odvolanie alebo obnovu konania.

39. Podľa § 14 ods. 4 vyhlášky, odmena vo výške jednej tretiny základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za každý z týchto úkonov právnej služby:

a) ďalšia porada alebo rokovanie s klientom, kratšia ako jedna hodina,

b) ďalšia porada alebo rokovanie s protistranou, kratšia ako jedna hodina.

40. Podľa § 14 ods. 5 vyhlášky, odmena vo výške jednej štvrtiny základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za každý z týchto úkonov právnej služby:

a) návrh na opravu odôvodnenia rozhodnutia, na odstránenie následkov zmeškania lehoty a na zmenu rozhodnutia o plnení v splátkach,

b) zastupovanie alebo obhajoba na pojednávaní, pri ktorom sa iba vyhlásilo rozhodnutie, alebo zastupovanie a obhajoba na pojednávaní, ktoré bolo odročené bez prejednania veci.

41. Podľa § 14 ods. 6 vyhlášky, ak po poslednej porade alebo rokovaní s klientom alebo protistranou nasleduje ďalšia porada alebo rokovanie a medzitým nedošlo k inému úkonu právnej služby, tak odmena za túto ďalšiu poradu alebo rokovanie advokátovi nepatrí.

42. Podľa § 14 ods. 8 vyhlášky, za úkony právnej služby, ktoré nie sú uvedené v odsekoch 1 až 5, patrí odmena ako za úkony, ktoré sú im svojou povahou a účelom najbližšie.

43. Podľa § 15 vyhlášky, advokát má popri nároku na odmenu aj nárok a) na náhradu hotových výdavkov účelne a preukázateľne vynaložených v súvislosti s poskytovaním právnych služieb, najmä na súdne poplatky a iné poplatky, cestovné a telekomunikačné výdavky a výdavky za znalecké posudky, preklady a odpisy, b) na náhradu za stratu času (§ 17).

44. Podľa § 16 ods. 3 a 4 vyhlášky, od klienta možno požadovať na náhradu výdavkov na miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné sumu vo výške jednej stotiny výpočtového základu za každý úkon právnej služby. Túto sumu môže advokát požadovať aj vtedy, ak sa na jej náhrade s klientom osobitne nedohodol. (3) Na výšku náhrady preukázaných cestovných výdavkov sa vzťahujú osobitné predpisy,5) ak táto vyhláška neustanovuje inak. (4)

45. Podľa § 17 ods. 1 vyhlášky, pri úkonoch právnej služby vykonávaných v mieste, ktoré nie je sídlom advokáta, za čas strávený cestou do tohto miesta a späť patrí advokátovi náhrada za stratu času vo výške jednej šesťdesiatiny výpočtového základu za každú aj začatú polhodinu.

46. Podľa § 18 ods. 3 vyhlášky, ak je advokát platiteľom dane z pridanej hodnoty, zvyšuje sa odmena a náhrady podľa tejto vyhlášky o daň z pridanej hodnoty, ktorú je advokát povinný platiť podľa osobitného predpisu.5a)

47. Podľa § 147 ods. 2 CSP, vzájomnou žalobou je i prejav žalovaného, ktorým proti žalobcovi uplatňuje svoju pohľadávku na započítanie, ale len ak navrhuje, aby bolo prisúdené viac, než čo uplatnil žalobca; inak súd posudzuje taký prejav len ako prostriedok procesnej obrany žalovaného.

48. Podľa § 580 OZ, ak veriteľ a dlžník majú vzájomné pohľadávky, ktorých plnenie je rovnakého druhu, zaniknú započítaním, pokiaľ sa vzájomne kryjú, ak niektorý z účastníkov urobí voči druhému prejav smerujúci k započítaniu. Zánik nastane okamihom, keď sa stretli pohľadávky spôsobilé na započítanie.

49. Podľa § 232 ods. 2 a 3 CSP, ak súd uložil v rozsudku povinnosť plniť, rozsudok je vykonateľný márnym uplynutím lehoty na plnenie, ak nie je ustanovené inak. (2) Lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu. (3)

50. V konaní nebolo sporným, že medzi žalobcom a žalovaným bola uzavretá zmluva o poskytovaní právnych služieb, čím medzi nimi vznikol právny vzťah, ktorý je od jeho vzniku nevyhnutné posudzovať podľa právnych predpisov, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru, keďže žalobca pri uzatváraní zmluvy vystupoval ako dodávateľ s poukazom na predmet podnikania a žalovaný vystupoval ako spotrebiteľ, pretože pri uzatváraní zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti.

51. Ak advokát uzavrie s klientom zmluvu o poskytovaní právnych služieb, tento zmluvný typ nie je samostatne upravený, a preto je takáto zmluva považovaná za zmluvu inomínatnú podľa § 51 OZ. Na takúto zmluvu sa uplatnia zákonné ustanovenia upravujúce typy zmlúv, ktorých podstatné náležitosti najviac zodpovedajú obsahu uvedenej nepomenovanej zmluvy. V tomto prípade typovo najbližšie zmluve o poskytovaní právnych služieb je zmluva príkazná, a preto sa vzťah medzi advokátom a klientom spravuje ustanovením § 724 a nasl. OZ o príkaznej zmluve. Práva a povinnosti strán sa pritom riadia nielen Občianskym zákonníkom, ale tiež zákonom č. 586/2003 Z.z. o advokácii. Pre túto zmluvu nie je predpísaná písomná forma a postačuje, aby strany vymedzili záležitosť, ktorú má advokát pre klienta obstaráť. Odplatosť uvedeného právneho vzťahu vyplýva priamo zo zákona č. 586/2003 Z.z. o advokácii. Výška odmeny je podrobne upravená vo vykonávacom predpise, a síce vo vyhláske MS SR č. 655/2004 Z.z.. Právo na odmenu v zásade advokátovi vzniká obstaraním záležitosti, ktorou je v súdnej veci zastupovanie v trestnom konaní, teda právoplatným skončením konania. Zákon však predpokladá zánik zmluvy o právnej pomoci aj predčasne, a to odstúpením od zmluvy, ako sa to stalo aj v tu prejednávanej veci. V zmysle § 732 OZ (aplikovateľné analogicky podľa § 853 ods. 1 OZ), ak príkazná zmluva zanikla odvolaním, je príkazca povinný nahradiť príkazníkovi náklady vzniknuté do odvolania, utrpenú škodu, ako aj odmenu zodpovedajúcu vykonanej práci.

52. V konaní bolo preukázané, že žalobca ako advokát zastupoval žalovaného ako obvineného v trestnej veci, a to v období od 10.02.2022 do 22.02.2022. Z uvedeného vyplýva, že žalobcovi ako advokátskej kancelárii vzniklo právo na odmenu za obstaranie záležitosti, t.j. za zastupovanie žalovaného vo vyššie uvedenej trestnej veci, a to v momente ukončenia právneho zastúpenia.

53. Žalobca a žalovaný sa v čl. II Zmluvy o poskytovaní právnych služieb dohodli na odmene v zmysle Vstupného formuláru klienta tvoriaceho prílohu zmluvy, ktorý formulár žalovaný aj podpísal. Vo formulári sa strany dohodli na aplikácii sadzby podľa znenia vyhlásky MS SR č. 655/2004 Z.z., pričom sa zároveň dohodli na tom, že sa vylúči použitie § 1 ods. 4 vyhlásky, z ktorého dôvodu sa pri určení výpočtového základu má vychádzať z priemernej mesačnej mzdy zamestnanca hospodárstva Slovenskej republiky za prvý polrok predchádzajúceho kalendárneho roka (§ 1 ods. 3 vyhlásky), ktorú dohodu súd považoval za platnú a zodpovedajúcu zmluvnej voľnosti zmluvných strán. Vzhľadom na uvedené bola splnená podmienka upravená v ustanovení § 18 ods. 4 ZoA, a síce, že žalobca informoval žalovaného ako spotrebiteľa o výške odmeny za úkon právnej služby ešte pred začatím tohto úkonu, a preto mu patrí odmena za poskytnuté právne služby. Zároveň súd poukazuje na to že zo zmluvy vyplýva dohoda strán o výške zálohy 10.000,- eur a hoci táto nebola zo strany žalovaného ani sčasti zložená, žalovaný si vychádzajúc z výšky zálohy musel byť vedomý, že celková odmena advokáta sa bude pohybovať v tejto výške.

54. Žalovaný sa najskôr (v odpore proti platobnému rozkazu) proti žalobe bránil tým, že nie je stotožnený so sumou, ktorú žalobca uvádza za služby, keď boli účtované úkony, o ktoré nežiadal, ani to s obhajobou

nekonzultoval. Konkrétne poukazyval na účasť na úkone domovej prehliadky, ktorú účasť obhajcu nežiadal a zúčastnenie na takomto úkone obhajcom považoval žalovaný za zbytočné.

55. Súd však poukazuje na ustanovenia § 18 ods. 1 a 2 ZoA, v zmysle ktorých je advokát povinný pri výkone advokácie chrániť práva a záujmy klienta, postupovať s odbornou starostlivosťou, dôsledne využívať všetky právne prostriedky a uplatňovať v záujme klienta všetko, čo podľa svojho presvedčenia považuje za prospešné. Súd mal za to, že účasť obhajcu pri domovej prehliadke v trestnej veci žalovaného ako obvineného je nepochybne konaním obhajcu v zmysle citovaných ustanovení a postupom s odbornou starostlivosťou. Žalovaný v konaní pritom netvrdil ani nepreukázal, že by dal žalobcovi výslovný pokyn, aby sa domovej prehliadky nezúčastnil, a teda nie je možné konštatovať, že by žalobca konal v rozpore s pokynmi žalovaného (§ 18 ods. 1 ZoA). Vzhľadom na uvedené má žalobca nárok na odmenu za účasť pri tomto úkone právnej služby.

56. Žalovaný ďalej namietal výšku celkovej odmeny a poukazyval na to, že prítomnosť advokáta pri domovej prehliadke považoval žalovaný za súčasť sumy dohodnutej k úkonom vykonaným až po vzatie do vyšetrovacej väzby, kde bola odkonzultovaná suma vo výške cca 800,- eur.

57. Súd však poukazuje na to, že v zmysle § 1 ods. 2 vyhlášky MSSR č. 655/2004 Z.z. sa odmena advokáta určuje na základe dohody medzi advokátom a jeho klientom, pričom ak nedôjde k dohode, na určenie odmeny advokáta sa použijú ustanovenia vyhlášky o tarifnej odmene (§ 9 až 14). Žalovaný v konaní dohodu o zmluvnej odmene nepreukázal, keď naopak zo žalovaným podpísanej Zmluvy o poskytovaní právnych služieb zo dňa 10.02.2022, ako aj zo žalovaným podpísaného Vstupného formulára klienta zo dňa 10.02.2022, vyplýva použitie práve tarifnej odmeny. Pokiaľ žalovaný tvrdil, že sa strany dohodli na odmene vo výške 800,- eur, bolo povinnosťou žalovaného predložiť alebo označiť dôkaz na preukázanie takejto dohody. Žalovaný však žiaden dôkaz o takejto dohode nepredložil ani neoznačil, čím neunesol dôkazné bremeno svojho tvrdenia, keď zároveň dohodnutá výška zálohy 10.000,- eur takúto dohodu vylučuje. Vzhľadom na uvedené potom žalobca správne vyúčtoval žalovanému odmenu za právne služby podľa ustanovení § 12 a § 14 vyhlášky MS SR, teda ako tarifnú odmenu.

58. Žalovaný ďalej v duplike poukazyval na to, že pri úkonoch zo dňa 10.02.2022 a zo dňa 22.02.2022 (porada s klientom) ide o zhodné úkony a rozdielne sumy odmien (193,83 eura + paušál 11,63 eura verzus 56,08 eura bez paušálu). V tejto súvislosti súd poukazuje na to, že tabuľka pri výzve V-2022/02/30 priložená k žalobe, bola nesprávna, s posunutými riadkami, pričom žalobca v konaní na pojednávaní dňa 07.02.2023 priložil opravenú tabuľku (na č.l. 65), kde odmena pri úkone porady dňa 22.02.2022 je v sume 129,22 eura + režijný paušál 11,63 eura, keď suma 56,08 eura bez paušálu predstavuje cestovné náhrady. Odmena pri porade dňa 22.02.2022 je pritom v nižšej sume preto, že išlo o ďalšiu poradu s klientom v trvaní najmenej hodinu, za ktorú advokátovi patrí odmena vo výške dvoch tretín základnej sadzby tarifnej odmeny (§ 14 ods. 2 písm. a) vyhlášky), kým pri úkone prevzatie a príprava zastúpenia alebo obhajoby vrátane prvej porady s klientom patrí advokátovi odmena vo výške základnej sadzby tarifnej odmeny (§ 14 ods. 1 písm. a) vyhlášky).

59. Žalovaný tiež namietal, že úvodná porada s klientom a účasť na výsluchu trvali 5 minút, a preto sa mu zdá byť odmena za tieto úkony vysoká. Súd však poukazuje na ustanovenie § 14 ods. 1 písm. a) vyhlášky, podľa ktorého odmena za prevzatie a prípravu zastúpenia alebo obhajoby vrátane prvej porady s klientom patrí v rovnakej výške bez ohľadu na trvanie tohto úkonu a na ustanovenie § 14 ods. 1 písm. c) vyhlášky, podľa ktorého odmena za účasť pri vyšetrovacích úkonoch patrí za každé začaté dve hodiny, a preto má žalobca nárok na odmenu za tieto úkony právnej služby vo výške základnej sadzby tarifnej odmeny.

60. Žalovaný tvrdil, že výsluch v procesnom postavení zadržaného ani nebol, pretože odmietol vypovedať, keď tam ešte nebol obhajca, s tým, že mu bol fakturovaný dvojmo úkon, ktorý vlastne ani nebol. K uvedenému žalobca na pojednávaní uviedol, že z dôvodu, že žalovaný nebol v tom čase v postavení obvineného, advokátovi nebol predložený doklad o zúčastnení sa tohto úkonu, avšak nachádza sa v spise tunajšieho súdu sp.zn. 2T/51/2022. Žalobca však nenavrhol ako dôkaz vyžiadať potvrdenie o účasti na tomto úkone z uvedeného spisu, a to ani po tom, ako bol poučený o koncentrácii konania. Rovnako žalobca upustil od výsluchu ním pôvodne navrhnutého svedka B., ktorý mal byť pri

uvedenom úkone. Súdu tak nezostalo iné ako konštatovať, že žalobca neuniesol dôkazné bremeno o svojej účasti na uvedenom úkone, a preto mu odmena za tento úkon vrátane režijného paušálu nepatrí.

61. Žalovaný tiež namietal, že porada dňa 22.02.2022 nebola žiadna, ale advokát mu len oznámil vypovedanie splnomocnenia, pretože žalovaný nemal požadovanú sumu vo výške 10.000,- eur za zastupovanie v kauze. Z Potvrdenia o predvedení klienta evid.č. ÚVTOSaÚVV-predv-156/22-2022 (na č.l 75) však vyplýva začiatok predvedenia žalovaného o 08:30 hod. a koniec predvedenia o 09:49 hod., z čoho je zrejmé, že porada trvala 1 hodinu a 19 minút, pričom kratšie trvanie porady žalovaný ničím nepreukázal.

62. Žalovaný ďalej spochybňoval nárok žalobcu na odmenu za Prevzatie a právne posúdenie podania zo dňa 16.02.2022. V tejto súvislosti súd poukazuje na to, že podľa ustanovenia § 14 ods. 5 vyhlášky MS SR patrí odmena vo výške jednej štvrtiny základnej sadzby tarifnej odmeny za návrh na opravu odôvodnenia rozhodnutia, na odstránenie následkov zmeškania lehoty a na zmenu rozhodnutia o plnení v splátkach (písm. a)) a za zastupovanie alebo obhajobu na pojednávaní, pri ktorom sa iba vyhlásilo rozhodnutie, alebo zastupovanie a obhajobu na pojednávaní, ktoré bolo odročené bez prejednaní vecí (písm. b)). Súd mal za to, že žalobcovi zo žiadneho z ustanovení vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. nevyplýva nárok na odmenu za úkon, ktorý žalobca označil ako „Prevzatie a právne posúdenie podania“ a za ktorý si uplatnil odmenu vo výške jednej štvrtiny základnej sadzby tarifnej odmeny. Hoci v zmysle ustanovenia § 14 ods. 8 vyhlášky MS SR patrí za úkony právnej služby, ktoré nie sú uvedené v odsekoch 1 až 5, odmena ako za úkony, ktoré sú im svojou povahou a účelom najbližšie, prevzatie a právne posúdenie podania nie je ani charakterovo ani náročnosťou podobné úkonom právnej služby uvedeným v ustanovení § 14 ods. 5 vyhlášky MS SR. Žalobca poukazyval na oznámenie SAK č. 106/769/2021 zo dňa 04.11.2021, avšak uvedené oznámenie nie je pre súd záväzné, pričom žalobca nepreukázal, že by išlo o ustálenú súdnu prax. Súd považuje za postačujúcu odmenu advokáta za úkon právnej služby ďalšia porada s klientom, na ktorej advokát o obsahu doručených listín informuje klienta. Vzhľadom na uvedené súd nepovažoval žalobu za dôvodnú v časti uplatnenej odmeny za Prevzatie a právne posúdenie podania zo dňa 16.02.2022 a z rovnakého dôvodu nebol dôvodný ani uplatnený nárok na zaplatenie odmeny za Prevzatie a právne posúdenie podania zo dňa 23.02.2022.

63. Pokiaľ ide o úkon právnej služby zo dňa 23.02.2022 (Oznámenie o vypovedaní splnomocnenia), v zmysle opravenej tabuľky pri výzve V-2022/02/30 (na č.l. 65) si žalobca odmenu za tento úkon v konaní neuplatnil, a preto namietanie žalovaného proti odmene za tento úkon je bezpredmetné.

64. Žalovaný ďalej porovnával odmenu za poskytnutú obhajobu s odmenou za úkony právnej služby vyčíslenú v tu prejednávanej žalobe, avšak súd poukazuje na to, že výpočet tarifnej odmeny advokáta za zastupovanie v civilnom sporovom konaní (§ 10 až §11 vyhlášky) je odlišný od výpočtu tarifnej odmeny advokáta za zastupovanie klienta v trestnom konaní a v konaní o priestupkoch (§ 12 až § 13 vyhlášky), a preto nie je možné vychádzať z výpočtu trov právneho zastúpenia advokátom v tu prejednávanej veci, ani na neho akokoľvek prihliadať.

65. S poukazom všetko vyššie uvedené súd považoval za odôvodnenú odmenu a režijné paušály pri nasledovných úkonoch právnej služby a v nasledovnej výške:

1. úkon dňa 10.02.2022 - Prevzatie obhajoby (Úvodná porada s klientom) - 193,83 eura + režijný paušál 11,63 eura;
2. úkon dňa 10.02.2022 - Účasť na úkone (Účasť na domovej prehliadke) - 193,83 eura + režijný paušál 11,63 eura;
3. úkon dňa 10.02.2022 - Účasť na úkone (Účasť na výsluchu obvineného 17:35-17:45) - 193,83 eura + režijný paušál 11,63 eura;
4. úkon dňa 10.02.2022 - Účasť na úkone (Účasť na výsluchu svedkov 18:00-20:30) - 387,66 eura + režijný paušál 11,63 eura;
5. úkon dňa 11.02.2022 - Účasť na úkone (Účasť na výsluchu obvineného pred rozhodnutím o väzbe) - 193,83 eura + režijný paušál 11,63 eura;
6. úkon dňa 14.02.2022 - Písomné podanie vo veci samej (Sťažnosť voči uzneseniu o vzatí do väzby) - 193,83 eura + režijný paušál 11,63 eura;
7. úkon dňa 21.02.2022 - Písomné podanie vo veci samej (Vypracovanie odôvodnenia sťažnosti voči uzneseniu o vzatí do väzby) - 193,83 eura + režijný paušál 11,63 eura;

8. úkon dňa 22.02.2022 - Ďalšia porada s klientom (K možnostiam obhajoby po vzatí do väzby) - 129,22 eura + režijný paušál 11,63 eura;
ako aj cestovné výdavky (52 km, zameškaný čas) dňa 22.02.2022 (Cesta TT - X. a späť; 2x 26km; spotreba 8,2 l/100 km; cena PHM 1,710 eur/l; amortizácia = 0,193 eur/km) - 56,08 eura;
celkom vo výške 1.828,98 eura + 20% DPH, spolu 2.194,78 eura.

66. Zo Vstupného formuláru klienta, ako aj z predložených zápisníc, vyplýva, že išlo o zastupovanie v konaní týkajúcom sa obzvlášť závažného zločinu (v zmysle § 11 ods. 3 Trestného zákona zločin s dolnou hranicou trestnej sadzby testu odňatia slobody najmenej desať rokov), a preto je základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby (aj v zmysle dohody vo formulári, aj v zmysle § 12 ods. 3 písm. c) vyhlášky) vo výške jednej šestiny výpočtového základu vychádzajúc z priemernej mesačnej mzdy zamestnanca hospodárstva Slovenskej republiky za prvý polrok predchádzajúceho kalendárneho roka (viď odsek 53. tohto rozsudku), t.j. suma 193,83 eura. Vyššie uvedené priznané poskytnuté právne služby boli podľa názoru súdu poskytnuté účelne a hospodárne (§ 18 ods. 2 ZoA). Zároveň mal súd za to, že advokát pri poskytovaní týchto úkonov právnej služby postupoval s odbornou starostlivosťou, a preto mu podľa § 18 ods. 5 ZoA patrí tarifná odmena za zastupovanie žalovaného pri vyššie uvedených úkonoch.

67. Keďže žalobca má voči žalovanému pohľadávku zo zmluvy o poskytovaní právnych služieb vo výške 2.194,78 eura, ktorú žalovaný doposiaľ neuhradil, súd ho vo výroku I. rozsudku zaviazal zaplatiť žalobcovi sumu 2.194,78 eura, ktorú považoval za dôvodnú, pričom vo zvyšku súd žalobu ako nedôvodnú zamietol.

68. Žalovaný peňažný záväzok včas a riadne nesplnil, a preto vznikol žalobcovi nárok požadovať od žalovaného popri plnení istiny i úrok z omeškania. Vzhľadom na to, že v Občianskom zákonníku pri nároku uplatnenom žalobou nie je ustanovený čas plnenia, treba podľa § 563 OZ vychádzať z toho, že dlžník je povinný plniť veriteľovi prvý deň po tom, čo ho veriteľ požiadal o splnenie. Žalobca si nárok na úrok z omeškania uplatnil odo dňa 19.03.2022, ktorý nárok odvodzoval od Výzvy zo dňa 11.03.2022 (na č.l. 13, resp. na č.l. 64) a od výsledku sledovania zásielky (na č.l. 19), podľa ktorého mala byť zásielka doručená žalovanému dňa 14.03.2022. Súd však poukazuje na to, že žalovaný v konaní poprel, že by mu výzva bola vôbec doručená, keď poukazoval na to, že sa v tom čase nachádzal vo väzbe. V konaní pritom nebolo sporným, že sa žalovaný od 10.02.2022 až doposiaľ nachádza vo väzbe. Hoci žalovaný prevzatie výzvy spochybnil, žalobca v konaní nepredložil doručenkú, z ktorej by bolo možné mať za preukázané, že práve žalovanému bola do vlastných rúk doručená zásielka obsahujúca Výzvu V-2022/02/30 zo dňa 11.03.2022. Žalobca predložil výsledok doručovania zásielky, ktorého obsah však nemá rovnakú silu ako doručenka, ktorá má charakter verejnej listiny a ktorej údaje sa považujú za pravdivé, ak nie je dokázaný opak. Súd však dodáva, že i keby žalobca doručenkú predložil, údaje v nej by boli spochybnené z dôvodu, že vzhľadom na pobyt žalovaného vo väzbe od 10.02.2022 je vylúčené, aby dňa 14.03.2023 prevzal zásielku v mieste svojho trvalého bydliska. Inými slovami, i keby bola v konaní predložená doručenka od žalovaného z miesta jeho trvalého bydliska podpísaná v čase, keď sa žalovaný nachádzal v zariadení na výkon väzby, údaje na doručenke (a síce, že ju podpísal žalovaný) by nebolo možné považovať za pravdivé, pretože by tak bolo vylúčené, aby ju podpísal žalovaný. Z rovnakých dôvodov (nenachádzanie sa žalovaného v mieste trvalého bydliska v čase doručovania zásielky) nebolo možné uznať ako fikciu doručenia vrátenie nedoručenej zásielky (predžalobná výzva zo dňa 12.07.2022) žalobcovi dňa 02.08.2022 ako neprevzatej v odbernej lehote.

69. Nebolo možné uznať ako dôvodnú argumentáciu žalobcu, že žalovaný mal požiadať o doposielanie zásielok a ak tak neurobil, je potrebné mu to pričítať na ľarchu. Súd poukazuje na to, že u žalovaného nešlo o plánovaný odchod na dovolenku, ale o vzatie do väzby, kedy žalovaný nemal možnosť dostaviť sa na poštu a požiadať o doposielanie zásielok. Žalovaný tvrdil, pričom žalobca uvedené nepoprel, a preto bolo nesporným skutkové tvrdenie žalovaného, že v podmienkach väzby o doposielanie zásielok nie je možné požiadať.

70. Navyiac, žalobca vzhľadom na zastupovanie žalovaného od 10.02.2022 vedel, že žalovaný sa nachádza vo väzbe v ÚVV Leopoldov, a preto zasielanie zásielok žalovanému na adresu trvalého bydliska je možné považovať za rozporné s dobrými mravmi, keďže žalobcovi bolo zrejmé, že žalovaný si zásielku v mieste trvalého bydliska z objektívnych dôvodov nemôže prevziať.

71. Doručovanie žalovanému na adresu trvalého bydliska namiesto doručovania do ústavu na výkon väzby nemožno ospravedlniť ani tým, čo tvrdil žalobca, a síce, že účtovanie právnych služieb zabezpečuje externý dodávateľ a informácie o tom, že je osoba vo väzbe, sú predmetom advokátskeho tajomstva, a preto sa tomuto externému dodávateľovi táto skutočnosť neoznamuje. Súd mal za to, že v prípade, ak obhajca zastupuje osobu vo výkone väzby, je jeho povinnosťou a zodpovednosťou oznámiť externému dodávateľovi ako adresu pre doručovanie adresu príslušného ústavu, tak ako mu oznamuje ako osobný údaj aj adresu trvalého bydliska. Žalobca na jednej strane tvrdil, že chránil osobné údaje žalovaného pred tretími osobami, na strane druhej tvrdil, že právo nezabezpečuje ochranu takým osobám, ktoré sa vlastnou vinou dostali do väzby a mali si tak zabezpečiť doručovanie.

72. S poukazom na uvedené vyššie, o uplatnení si odmeny za poskytnuté právne služby žalobcom sa žalovaný preukázateľne mohol dozvedieť až v priebehu tohto civilného sporového konania, a to najskôr dorúčením mu žaloby, ktorá mu bola zo strany upomínacieho súdu doručená dňa 03.10.2022. Z uvedeného mal súd za to, že žalovaný bol žalobcom na plnenie preukázateľne vyzvaný až dorúčením žaloby dňa 03.10.2022, bol teda povinný plniť v zmysle § 563 OZ nasledujúci deň po doručení žaloby, t.j. dňa 04.10.2022, pričom do omeškania sa dostal nasledujúci deň, t.j. dňa 05.10.2022, od ktorého dátumu súd žalobcovi úrok z omeškania z priznanej sumy vo výške 2.194,78 eura do zaplatenia priznal. S poukazom na § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Zb. má žalobca nárok na zaplatenie úroku z omeškania vo výške o 5 percentuálnych bodov viac, ako je základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu, teda odo dňa 05.10.2023. Keďže k uvedenému dňu bola výška základnej úrokovej sadzby ECB 1,25 %, žalobca by mal nárok na úrok z omeškania vo výške 6,25 % ročne (5 + 1,25 %). Keďže si však žalobca uplatnil úrok z omeškania iba vo výške 5 % ročne, súd mu v takejto výške úrok z omeškania priznal, keďže nemôže prekročiť žalobu a priznať viac.

73. Žalobca si v konaní uplatnil aj nárok na zaplatenie sumy 167,- eur ako zmluvnej pokuty, pozostávajúcej z pokuty vo výške 19,- eur, vo výške 49,- eur a vo výške 99,- eur z dôvodu, že zo strany žalovaného došlo k omeškaniu s úhradou viac ako 45 dní. Súd posudzoval nárok žalobcu na vyúčtované zmluvné pokuty, pričom dospel k záveru, že tento nárok žalobcu je neopodstatnený a žalobcovi nie je možné zmluvné pokuty priznať.

74. Z ustanovenia § 544 OZ vyplýva, že účastníci si môžu pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti dojednať zmluvnú pokutu. Zmluvná pokuta je zabezpečovacím prostriedkom a vyjadruje peňažnú sumu, ktorú je dlžník povinný zaplatiť veriteľovi, ak poruší svoju zmluvnú povinnosť. Podstatnou náležitosťou dohody o zmluvnej pokute je určenie výšky zmluvnej pokuty alebo spôsobu jej určenia. V zmysle citovaného ustanovenia § 544 ods. 1, 2 OZ zmluvná pokuta musí byť dojednaná písomne a musí byť určená jej výška alebo určený spôsob jej určenia, inak by bola neplatná. V tu prejednávanvej veci dospel súd k záveru, že všetky predpísané náležitosti boli dodržané a zmluvné pokuty boli platne dojednané.

75. Povinnosťou žalovaného zabezpečenou zmluvnou pokutou podľa zmluvy bolo uhradiť žalobcovi odmenu za poskytnuté právne služby alebo vyžiadaný preddavok vo výške a v lehote splatnosti určenej vo výzve žalobcu adresovanej žalovanému (čl. III. ods. 1. zmluvy). Pokiaľ ide o vyžiadaný preddavok, hoci z formuláru vyplýva jeho výška 10.000,- eur, ani z formuláru, ani zo zmluvy, ani z iného dôkazu, nevyplyva, že by žalobca žalovaného vyzval na zaplatenie preddavku v nejakej konkrétnej lehote splatnosti. Pokiaľ ide o odmenu za poskytnuté právne služby, ako výzva na zaplatenie v tu prejednávanvej veci vzhľadom na uvedené v odseku 68.-72. tohto rozsudku platí, že žalovaný bol na zaplatenie odmeny riadne vyzvaný až dorúčením mu žaloby v tomto konaní. Z uvedeného potom vyplýva, že pred ukončením právneho zastúpenia žalobcovi nárok na zmluvné pokuty nevznikol, keďže pred začatím tohto konania nebola preukázateľne splnená tá podmienka dojednaná v čl. III. ods. 1. zmluvy, a síce, že by žalobca vyzval žalovaného na plnenie preddavku alebo odmeny v nejakej určenej lehote.

76. Súd ďalej poukazuje na nepopreté (a preto nesporné) skutkové tvrdenie žalobcu (zápisnica z pojednávania dňa 08.06.2023), že z dôvodu nezloženia preddavku žalobca odstúpil dňa 22.02.2022 od zmluvy o poskytovaní právnych služieb. Nakoniec, žalobca si nárok na zmluvnú pokutu vo výške 99,- eur uplatnil práve s poukazom na písm. c) uvedeného článku zmluvy, v ktorom sa odstúpenie od zmluvy predpokladá. Možnosť odstúpenia od zmluvy pre neuhradenie preddavku predpokladá aj ustanovenie § 22 ods. 3 ZoA, keď písomným požiadanim o zaplatenie je Vstupný formulár klienta. V zmysle ustanovenia § 48 ods. 2 Občianskeho zákonníka sa odstúpením od zmluvy sa zmluva od začiatku

zrušuje, ak nie je právnym predpisom upravené alebo účastníkmi dohodnuté inak. Keďže právna úprava odstúpenia od zmluvy obsiahnutá v Občianskom zákonníku je pre spotrebiteľa výhodnejšia, tejto výhodnejšej úpravy sa spotrebiteľ vzdať nemohol (§ 54 ods. 1 a 2 OZ) a vychádzajúc zo zmluvy, ani sa jej nevzdal.

77. Keďže v zmysle § 48 ods. 2 OZ sa odstúpením zmluva zrušila s účinkami od začiatku (ex tunc), zanikli práva a povinnosti zo zmluvy, a teda aj povinnosť žalovaného zaplatiť žalobcovi zmluvné pokuty, a preto si žalobca nemôže tieto nároky uplatňovať vo vzťahu k omeškaniu žalovaného s plnením po doručení mu žaloby ako výzvy na plnenie. Žalobca by tak mal nárok na zmluvné pokuty iba v prípade, ak by mu nárok na ne vznikol ešte pred odstúpením od zmluvy, ktorý nárok mu však s poukazom na odsek 75. tohto rozsudku nevznikol.

78. Vzhľadom na vyššie uvedené (keďže žalobcovi nárok na zmluvné pokuty nevznikol pred odstúpením od zmluvy a z dôvodu odstúpenia od zmluvy a jej zrušenia mu nemohol vzniknúť ani po odstúpení od zmluvy), súd žalobu v časti uplatnených zmluvných pokút zamietol, a to vrátane úroku z omeškania, keďže žalovaný sa s ich plnením do omeškania nedostal.

79. V podaní zo dňa 26.05.2023 žalovaný uviedol, že ak by mu súd uložil povinnosť uhradiť žalobcovi požadovanú sumu, aby zohľadnil sumu 800,- eur z roku 2012, ktorú žalovaný uhradil za úkon výmaz z registra trestov, ktorý žalobca do dnešného dňa nevykonal správne a ktorý sa zaviazal, že opraví a do dnešného dňa tak neurobil.

80. Započítanie (kompenzácia) je spôsob zániku vzájomne sa kryjúcich pohľadávok veriteľa a dlžníka (§ 580 OZ). K základným predpokladom zániku záväzkov týmto spôsobom patrí právny úkon smerujúci k započítaniu, z obsahu ktorého musí byť zrejmé, aká pohľadávka a v akej výške sa uplatňuje k započítaniu proti pohľadávke druhého účastníka. Ustanovenie § 147 ods. 2 CSP predstavuje procesné vykonanie hmotnoprávnej úpravy zániku vzájomných pohľadávok ich započítaním. V dôsledku tejto úpravy má námietka započítania povahu vzájomnej žaloby, pokiaľ žalovaný navrhuje, aby mu bolo prisúdené plnenie nad čiastku uplatnenú žalobou, alebo je procesnou obranou, pokiaľ žalovaný namieta zánik záväzku do výšky čiastky uplatnenej žalobou.

81. V tu prejednávanvej veci išlo o kompenzačnú námietku vo forme procesnej obrany, keďže žalovaný žiadal pohľadávku žalobcu znížiť o 800,- eur v dôsledku započítania. Uvedenej kompenzačnej námietke nebolo možné priznať úspech, a to z nižšie uvedených dôvodov.

82. Žalobca na pojednávaní dňa 08.06.2023 existenciu takejto pohľadávky žalovaného vo výške 800,- eur voči nemu poprel, pričom žalovaný existenciu uvedenej pohľadávky ničím nepreukázal, ani nenavrhol žiaden dôkaz jej preukázanie, a preto na ňu nebolo možné prihliadať. Zároveň nebolo popreté, a preto nebolo v konaní sporným, že žalobca ako právnická osoba vykonáva činnosť advokátskej kancelárie od februára 2018, z čoho vyplýva, že prípadná pohľadávka žalovaného z roku 2012 nemôže predstavovať dlh žalobcu ako právnickej osoby, a preto započítanie v zmysle § 580 OZ ani nie je možné, keďže nejde o vzájomné pohľadávky žalobcu a žalovaného. A nakoniec, ak by aj pohľadávka žalovaného voči žalobcovi bola v konaní preukázaná, vzhľadom na to, že ide o pohľadávku z roku 2012 a žalobca z opatrnosti vzniesol námietku premlčania, nebolo by možné ju žalovanému priznať vzhľadom na uplynutie všeobecnej 3-ročnej premlčacej doby podľa § 101 OZ.

83. Vzhľadom na všetko vyššie uvedené, súd považoval žalobu za dôvodnú iba v časti zaplatenia sumy 2.194,78 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 2.194,78 eura od 05.10.2022 do zaplatenia, a preto jej vo výroku I. tohto rozsudku vyhovel a v prevyšujúcej časti žalobu ako nedôvodnú vo výroku II. rozsudku zamietol.

84. S prihliadnutím na výšku istiny s príslušenstvom, na zaplatenie ktorej súd zaviazal žalovaného, ako aj na skutočnosť, že žalovaný sa nachádza vo väzbe, určil súd žalovanému v súlade s § 232 ods. 3 veta druhá CSP na plnenie primeranú dlhšiu lehotu 60 dní od právoplatnosti rozsudku. Z dôvodu, že uvedená lehota začne plynúť až po nadobudnutí právoplatnosti rozsudku, má žalovaný na plnenie celkom 75 dní, čo súd považuje za dostatočné.

85. Podľa § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

86. Podľa § 255 ods. 1 a 2 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. (1) Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. (2)

87. Podľa § 257 CSP, výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

88. Podľa § 262 ods. 1 a 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. (1) O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník. (2)

89. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 2 CSP, keď žalobcoví bola z uplatnenej istiny 2.724,63 eura s príslušenstvom priznaná suma 2.194,78 eura s príslušenstvom, z čoho vyplýva hrubý úspech žalobcu 81 % a hrubý úspech žalovaného 19 %, a teda konečný čistý úspech žalobcu je 62% (81 - 19). To v konečnom dôsledku znamená nárok žalobcu voči žalovanému na náhradu účelne vynaložených trov celého konania v rozsahu 62 % trov konania, o čom súd rozhodol vo výroku III. rozsudku. V konaní pritom neboli tvrdené a súd sám nezistil dôvody pre uplatnenie § 257 CSP, keď skutočnosť, že žalovaný sa nachádza vo väzbe, takýmto dôvodom nie je. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté v zmysle § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Trnava (§ 355 ods. 1 CSP, § 357 písm. m) CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania, a síce ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné súdne rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na výkon exekúcie podľa osobitného zákona (zák. č. 233/1995 Z.z.).